

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Corîsta Ghenadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Corîsta Ghenadie xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar din xxxx, domiciliat în xxxx xxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.03.2015 – 22.03.2016;

Instanța de apel: 18.04.2016 – 22.03.2017;

Instanța de recurs: 06.06.2017 – 19.09.2017;

Instanța de apel: 30.10.2017 – 20.03.2019;

Instanța de recurs: 19.06.2019 – 20.12.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 22 martie 2016, Corîsta Ghenadie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Corîsta Ghenadie a fost învinuit pentru faptul că, la începutul lunii martie a anului 2014, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și anume, a containerului metalic ce aparținea cu drept de proprietate cet. Borovic Eleonora, l-a indus în eroare pe cet. Bejenaru Anatolie, explicându-i că are în proprietatea sa un container metalic pe care îl păstrează pe adresa xxxx xxxx și că este de acord să-l înstrăineze ultimului pentru suma de 1 000 lei. Astfel, în luna aprilie a anului 2014, Bejenaru Anatolie s-a deplasat pe adresa xxxx xxxx, unde s-a întâlnit cu Corîsta Ghenadie și a încercat să transporte containerul metalic, însă, deoarece containerul avea o greutate mare nu i-a reușit să-l ridice la nivelul remorcii, din care motive a renunțat și l-a

lăsat în același loc. Ulterior, la 05 februarie 2015, Bejenaru Anatolie l-a telefonat pe Corîsta Ghenadie și i-a comunicat că dorește să ia containerul, însă ultimul i-a spus că este ocupat și să-l ia în lipsa lui. Astfel, cu ajutorul unei macarale a încărcat containerul în remorca unui tractor și l-a transportat în regiunea „Molodova” mun. Bălți pe teritoriul ÎI ”Bejenaru Anatolie”, prin care fapt i-a cauzat cet. Borovic Eleonora o daună materială considerabilă în sumă totală de 13 776 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Corîsta Ghenadie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale.

În argumentarea apelului acuzarea a invocat că, din analiza materialelor cauzei penale nominalizate, se conchide prezenta suportului juridic probant pentru confirmarea faptului existenței în acțiunile lui Corîsta Ghenadie a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile, însă probele administrate în cadrul urmăririi penale nu au fost apreciate de către instanța de judecată, deși au fost cercetate în cadrul ședințelor de judecată, acestora le-a fost dată o apreciere eronată.

În speță făptuitorul a creat, pe calea înșelăciunii, iluzia că bunurile i-ar reveni lui și că are dreptul să le preia de la locul de păstrare. De asemenea, făptuitorul a săvârșit fapta cu vinovăție exprimată prin intenție directă, și având scopul de cupiditate, și anume scopul de a obține banii în sumă de 1 000 lei, bani pe care nu i-a primit din cauze independente de voința sa, dar care urma să-i primească de la Bejenaru Anatolie, fapt confirmat de asemenea atât prin declarațiile ultimului cât și a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 martie 2017, a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Corîsta Ghenadie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei prima instanță nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludentei, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

Soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului Corîsta Ghenadie de învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, din motiv că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, care nu au fost pe deplin verificate și apreciate la justa valoare.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Corîsta Ghenadie la începutul lunii martie a anului 2014, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și anume, a

containerului metalic ce aparținea cu drept de proprietate cet. Borovic Eleonora, l-a indus în eroare pe cet. Bejenaru Anatolie, explicându-i că are în proprietatea sa un container metalic pe care îl păstrează pe adresa xxxx xxxx și că este de acord să-l înstrăineze ultimului pentru suma de 1 000 lei. Astfel, în luna aprilie a anului 2014, Bejenaru Anatolie s-a deplasat pe adresa xxxx xxxx unde s-a întâlnit cu Corîsta Ghenadie și a încercat să transporte containerul metalic, însă, deoarece containerul avea o greutate mare nu i-a reușit să-l ridice la nivelul remorcii, din care motive a renunțat și l-a lăsat în același loc. Ulterior, la 05 februarie 2015 Bejenaru Anatolie l-a telefonat pe Corîsta Ghenadie și i-a comunicat că dorește să ia containerul, însă ultimul i-a spus că este ocupat și să-l ia în lipsa lui. Astfel, cu ajutorul unei macarale a încărcat containerul în remorca unui tractor și l-a transportat în regiunea „Molodova” mun. Bălți pe teritoriul ÎI ”Bejenaru Anatolie”, prin care fapt i-a cauzat cet. Borovic Eleonora o daună materială considerabilă în sumă totală de 13 776 lei.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Corîsta Ghenadie a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu calificativele, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Prin urmare, în urma audierii părții vătămate, martorilor și inculpatului instanța de apel a ajuns la concluzia că, vina lui Corîsta Ghenadie este dovedită prin: declarațiile părții vătămate Borovic Eleonora; declarațiile martorilor Burlacu Olga, Zarețchii Constantin, Bejenaru Anatolie; plângerea lui Borovic Eleonora din 16.02.2015 (f.d.4); proces-verbal de cercetare la fața locului din 18.02.2015 și fototabel (f.d.11-14); proces-verbal de audierea învinuitului Corîsta Ghenadie din 20.02.2015 (f.d.29).

Totodată, din conținutul sentinței de achitare, prima instanță a făcut o analiză a componenței infracțiunii de furt, însă în final s-a referit la comiterea acțiunilor de o altă persoană și la fel face trimitere la lipsa inculpatului de la locul sustragerii, acesta aflându-se în acel moment la locul de serviciu, pentru ce și a primit o sentință de achitare.

Prin urmare, instanța de apel a considerat eronată soluția primei instanțe privind necesitatea achitării lui Corîsta Ghenadie de sub învinuirea adusă, deoarece din totalitatea de probe se confirmă anume implicarea lui în sustragerea containerului metalic.

Prima instanță corect a dat apreciere circumstanțelor, care confirmă discuțiile dintre inculpat și Bejenaru Anatolie, la fel, instanța a indicat corect și despre dreptul de proprietate a containerului metalic deținut de Borovic Eleonora, discuțiile dintre Borovic Eleonora și Corîsta Ghenadie privind înstrăinarea acestui container, însă contrar acestor circumstanțe a dispus achitarea pe simplul fapt de lipsă a acestuia la locul sustragerii, fără a ține cont de modalitatea de sustragere care este una deosebită de acțiunea de furt în forma s-a clasică.

Instanța de apel a ținut cont de faptul că, containerul a fost ridicat și transportat de către Bejenaru Anatolie, însă acest fapt nu exclude vinovăția lui Corîsta Ghenadie în situația în care Bejenaru Anatolie nu cunoștea proprietarul nemijlocit al acestui container și nici nu conștientiza comiterea unei acțiuni de furt. Anume Corîsta Gh. a fost persoana care deținea informații cine este proprietarul containerului, costul real a acestui container și la fel el a fost persoana care a recurs la o înșelăciune pentru a comite actul de

sustragere. Anume Corîsta Ghenadie conștientizând faptul că, este în imposibilitate de a transporta containerul metalic ce aparține lui Borovic Eleonora și pentru a nu suporta unele cheltuieli de transportare a acestui container metalic, prin intenție directă și cu scop de a obține profit bănesc în sumă de 1 000 lei, i-a creat o imagine greșită lui Bejenaru Anatolie privind dreptul acestuia de a transporta containerul pentru necesitățile acestuia. Faptul că la 05.02.2015, inculpatul Corîsta Ghenadie nu a fost prezent la locul comiterii acțiunii de furt, nu poate servi temei de achitare a acestuia de sub învinuirea adusă, deoarece acesta a fost prezent la prima încercare de a fi transportat containerul 4 în luna aprilie 2014 și tot el l-a convins pe Bejenaru Anatolie, că este proprietarul containerului, acordându-i dreptul de a-l transporta.

La individualizarea pedepsei care urmează a fi aplicată inculpatului Corîsta Ghenadie, instanța de apel conducându-se de prevederile art.61, 75, 78 alin.(4) Cod penal, a ținut cont de personalitatea inculpatului, care este la prima abatere, nu este la evidența medicului psihiatru și narcolog, pentru ce a ajuns la concluzia despre posibilitatea aplicării unei pedepse sub formă de amendă.

Din conținutul apelului depus, cât și din expunerile acuzării în instanța de apel, se face trimitere la prevederile art.27 Cod penal, însă instanța de apel a considerat aceste expuneri și argumente ale apelului drept unele neîntemeiate și urmează a fi respinse apreciindu-le drept o eroare a acuzării, deoarece din conținutul actului de învinuire n-au fost indicate astfel de norme și la fel norma dată nu a fost dezvăluită în conținutul apelului, cât și în expunerile procurorului în instanța de apel, fiind indicată doar norma penală, fără a fi analizată această normă în raport cu circumstanțele cauzei și la fel fără a fi argumentată în aspectul necesității aplicării ei de către instanța de apel.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către avocatul Tatiana Guțu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a invocat dezacordul cu modalitatea de aprecierea probelor, precum și concluziile de învinuire au fost întemeiate pe presupuneri.

Instanța de apel a indicat că sustragerea a avut loc prin înșelăciune, iar infracțiunea de sustragere prin metoda înșelăciunii este încadrată în prevederile art.190 Cod penal, însă Corîsta Ghenadie a fost recunoscut vinovat pentru infracțiune de furt.

Recurentul a menționat că, lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de furt, în plângerea inițială E. Borovic a indicat suma prejudiciului de 3 768 lei, ulterior însă, în învinuire este indicată suma de 13 776 lei, care nu este clară din ce este formată. Mai mult, în declarațiile părții vătămate a fost indicată și sustragerea bunurilor care se aflau în container care nu i-a fost incriminată inculpatului. De asemenea nu s-a prezentat nici un certificat de cost, nici nu a fost dispusă o expertiză merceologică, nu au fost aduse probe referitor la atestarea dreptului de proprietate asupra containerului dat, or, în afară de declarațiile lui E. Borovic că îi aparține, nu s-au prezentat nici un act.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 septembrie 2017, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, instanța de apel nu a verificat minuțios probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală și nu au fost supuse analizei în coroborare, la baza deciziei adoptate fiind reținut aceleași probe care au fost cercetate de instanța de fond și doar enumerate în decizie, neexaminând sub toate aspectele hotărârea primei instanțe.

Mai mult, sa constatat că, în speță deși prin rechizitoriu Corîsta Ghenadie a fost învinuit în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, ulterior, în ședința primei instanțe procurorul a solicitat condamnarea în baza art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, iar prin sentința primei instanței din 22 martie 2017, Corîsta Ghenadie a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal. În continuare, procurorul a contestat cu apel sentința primei instanțe și a solicitat condamnarea inculpatului în baza art.art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal, însă prin decizia instanței de apel din 22 martie 2017, Corîsta Ghenadie a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit a stabilit că de către instanțele de judecată au fost depășite limitele învinuirii înaintate inculpatului Corîsta Ghenadie, întrucât infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal este deja o infracțiune consumată, pe când procurorul a solicitat învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, s-a descris în faptă o tentativă de furt, iar instanța de apel constatând furtul consumat, evident că a ieșit din limitele faptei descrise în învinuire.

Instanța de recurs a statuat, că având în vedere că în apelul procurorului s-a solicitat condamnarea inculpatului în baza art.art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal, în asemenea condiții, instanța de recurs a considerat că, decizia adoptată de către instanța de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, a fost admis apelul declarat, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanța, prin care Corîsta Ghenadie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale.

7.1. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, instanța de apel, dând o nouă apreciere probelor administrate la faza urmăririi penale, a constatat că la începutul lunii martie a anului 2014, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, și anume, a containerului metalic ce aparținea cu drept de proprietate cet. Borovic Eleonora, l-a indus în eroare pe cet. Bejenaru Anatolie explicându-i că are în proprietatea sa un container metalic pe care-îl păstrează pe adresa xxxx xxxx și că este de acord să-l înstrăineze ultimului pentru suma de 1000 lei. Astfel, în luna aprilie a anului 2014 Bejenaru Anatolie s-a deplasat pe adresa xxxx xxxx, unde s-a întâlnit cu Corîsta Ghenadie și a încercat să transporte containerul metalic, însă n-a reușit să-l ridice la nivelul remorcii, deoarece containerul avea o greutate mare, din care motive a renunțat și l-a lăsat în același loc. Ulterior, la 05 februarie 2015 Bejenaru Anatolie l-a telefonat pe Corîsta Ghenadie și i-a

comunicat că dorește să ia containerul, însă ultimul i-a spus că este ocupat și să-l ia în lipsa lui. Astfel, cu ajutorul unei macarale a încărcat containerul în remorca unui tractor și l-a transportat în regiunea „Molodova” mun. Bălți pe teritoriul ÎI „Bejenaru Anatolie”, prin care fapt i-a cauzat cet. Borovic Eleonora o daună materială considerabilă în sumă totală de 13 776 lei. Ulterior, banii în sumă de 1 000 lei Corîsta Ghenadie nu i-a primit de la Bejenaru Anatolie, din cauze independente de voința sa, și anume că Borovic Eleonora a observat lipsa containerului metalic și sa adresat la poliție, iar Bejenaru Anatolie a început să bănuiască că ceva nu este în regulă.

Acțiunile inculpatului a fost încadrate în baza art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal, *tentativă de sustragere a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Astfel, instanța de apel a stabilit că, inculpatul a săvârșit o infracțiune și fapta acestuia întrunește elementele faptei prejudiciabile prevăzute de art.art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal, or, nu este exclus faptul ca în cazul furtului făptuitorul să recurgă la înșelăciune, dar nu pentru a asigura săvârșirea sustragerii (ca în cazul escrocheriei), dar pentru a ușura sustragerea. În realitate inculpatul a săvârșit un furt. Un furt presupunând săvârșirea sustragerii în prezenta altor persoane care nu conștientizează caracterul infracțional al celor comise (din cauza că nu cunosc cui aparține aceste bunuri sau din cauza că făptuitorul creează falsa impresie că luarea de bunuri poartă caracter legitim).

Instanța de apel a reținut că inculpatul Corîsta Ghenadie a creat, pe calea înșelăciunii, impresia că bunurile î-i aparțin lui și că el are dreptul să le preia de la locul de păstrare. La fel, inculpatul a săvârșit fapta cu vinovăție exprimată prin intenție directă, având scopul de cupiditate, și anume scopul de a obține banii în sumă de 1 000 lei, bani pe care, însă, nu i-a primit din cauze independente de voința lui, dar care urma să-i primească de la Bejenaru Anatolie, fapt confirmat atât prin declarațiile inculpatului, cât și a martorului Bejenaru Anatolie.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că inculpatul Corîsta Ghenadie propunând spre vânzare lui Bejenaru Anatolie containerul metalic, a presupus că ultimul poate să-l transporte de la locul aflării în alt loc, cu scopul de a intra în posesia bunului respectiv, iar Bejenaru Anatolie admițând situația că containerul aparține inculpatului l-a transportat de la locul aflării.

Totodată, instanța de apel a indicat că, conform sentinței Judecătorei Bălți, sediul Central din 15.10.2018 s-a dispus încetarea procesului penal de învinuire a lui Corîsta Ghenadie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27,190 alin.(1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților pe faptul, că Corîsta Ghenadie, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, acționând în mod intenționat, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prevăzând urmările prejudiciabile, dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, a comis fapte socialmente periculoase îndreptate nemijlocit împotriva proprietății persoanei care nu și-au produs efectul dorit intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională.

Astfel, la începutul anului 2014, Corîsta Ghenadie, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, acționând în mod intenționat, urmărind scopul dobândirii

ilicite a bunurilor lui Bejenaru Anatolie, prin înșelăciune, sub pretextul vânzării unui container (gherete) metalic ce în realitate nu-i aparținea, proprietarul de fapt fiind cet. Borovic Leonora, a încercat să dobândească ilicit de la cet. Bejenaru Anatolie, mijloace bănești în sumă de 1 000 lei, sumă de mijloace financiare care pentru ultimul este una considerabilă, pe care urma să-i însușească și să-i cheltuie pentru necesitățile personale, însă din cauze independente de voința sa nu și-a putut realiza scopul infracțional din motiv că proprietara containerului Borovic Leonora a depistat lipsa acestuia și a sesizat organul de poliție pe faptul sustragerii gheretei.

Prin urmare, instanța de apel analizând declarațiile inculpatului Corîsta Ghenadie, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca necorespunzătoare adevărului, or contrariul celor declarate de inculpat rezultă din declarațiile martorilor audiați în ședința instanței de fond, dar și în ședința instanței de apel, cât și din actele și documentele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel a concluzionat că învinuirea conține toate elementele componenței de infracțiune, acestea fiind demonstrate prin probe pertinente și concludente, astfel încât soluția privind achitarea inculpatului Corîsta Ghenadie, este una contradictorie.

Instanța de apel a considerat că probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului Corîsta Ghenadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Corîsta Ghenadie în săvârșirea infracțiunii incriminate lui, nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.art.61, 75, 78 alin.(4) Cod penal, a ținut cont de personalitatea inculpatului, care este la prima abatere, nu este la evidența medicului psihiatru și narcolog, pentru ce a ajuns la concluzia despre posibilitatea aplicării unei pedepse sub formă de amendă.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar în care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.11) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

Recurenta menționează că, analizând actul judecătoresc adoptat de instanța de apel, în raport cu circumstanțele cauzei, îl consideră pasibil casării din motivul încadrării juridice greșite a faptei reținute în sarcina inculpatului. La caz, s-a constatat cu certitudine că instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că pe aceiași faptă, la 26.11.2015 Corîsta

Ghenadie a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.art.27,190 alin.(1) Cod penal, iar prin sentința din 15.10.2018 în privința lui Corîsta Ghenadie a fost încetată urmărirea penală în baza art.art.27,190 alin.(1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Astfel, pe aceeași faptă care i se incriminează lui Corîsta Ghenadie există o hotărâre judecătorească definitivă, prin care a fost încetat procesul penal pe motivul împăcării părților.

Așadar, recurentul afirmă că, prin acțiunile sale Corîsta Ghenadie a avut intenția de a se îmbogăți prin înșelăciune și inducere în eroare, însă nu a avut intenția de a sustrage bunul și nu a avut posibilitatea reală de a dispune după bunul plac de containerul metalic care aparține părții vătămate Borovic Eleonora.

În opinia recurentului, lipsa intenției directe a făptuitorului de a sustrage pe ascuns bunul exclude calificarea sustragerii drept furt.

În final, recurentul menționează că, la examinarea cauzei în instanța de apel, acuzatorul de stat a solicitat condamnarea lui Corîsta Ghenadie în baza art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, însă nu a prezentat în fața instanței probe noi, veridice, concludente și utile care prin coroborare să demonstreze vinovăția lui Corîsta Ghenadie în săvârșirea infracțiunii imputate, or în cazul dat, în instanța de apel au fost audiați inculpatul, partea vătămată Borovic Eleonora și martorul Bejenaru Anatolie, care au fost audiați și în prima instanța, care au depus aceleași declarații și în baza cărora prima instanța și-a întemeiat sentința de achitare.

9. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor speței analizate.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 11) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când

11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă, precum și în cazul când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, din cele expuse în cerere Colegiul penal desprinde că recurentul semnaleză câteva probleme de drept, care în opinia acestuia au fost eronat soluționate de instanța de apel, nefiind de acord cu soluția în partea ce ține de calificarea faptei reținute în sarcina inculpatului - în temeiul art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, pronunțându-se pentru remiterea cauzei la rejudecare, pentru corectarea erorilor admise de Curtea de Apel la etapa precedentă de judecare a cauzei.

Verificând actele cauzei, instanța de recurs conchide că, criticele formulate de partea apărării nu și-au găsit confirmarea, decizia recurătat este legală și întemeiată urmând a fi menținută *ad integrum*. Colegiul penal constată că, instanța de apel a analizat cauza în fapt și în drept și a studiat în ansamblul ei problema vinovăției a inculpatului. Totodată, în baza probelor administrate în prealabil în cadrul unei proceduri contradictorii și cu respectarea drepturilor procesuale garantate părților, instanța de apel just a apreciat că Corișta Ghenadie a săvârșit infracțiunea de tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În aceeași consecutivitate de idei, expunând motivele care au stat la baza inadmisibilității recursului declarat, Colegiul penal relevă și faptul că încadrarea juridică a faptei are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia. Mecanismul de încadrare juridică a faptei presupune implicit stabilirea textului din legea penală, care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă ce face obiectul cauzei penale.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, se reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Prin urmare, vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul penal făcând trimitere la dispozițiile art.6 § 3 lit. a) din Convenție, menționează despre necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „*acuzăției*” aduse persoanei deferite judecării.

De altfel, principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin sintagma de „*încadrare juridică a acțiunilor inculpatului*” se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează expres și în art.113 Cod penal.

Concomitent, urmează de notat că instanțele, conducându-se de dispoziția art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, urmează să judece cauza numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate acesteia în rechizitoriu. Aceiași normă procesual-penală mai prevede că, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Lecturând conținutul rechizitoriului anexat la fila dosarului 69 din vol. I, se conchide că procurorul în acest act a consemnat expres despre faptul că: „ ... prin acțiunile sale intenționate, Corîsta Ghenadie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile. ”

Prin urmare, partea acuzării a constatat că acțiunile inculpatului se subscriu infracțiunii de furt prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, ceea ce denotă că instanțele de fond urmau să verifice dacă se confirmă sau nu vinovăția inculpatului anume în baza acestei norme penale. Pe lângă cele expuse, acestei cauze îi este propriu și un alt incident procedural prevăzut de art.325 alin.(2) Cod de procedură penală, întrucât, la etapa judecării dosarului de către prima instanța, procurorul a solicitat condamnarea inculpatului în baza art.art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată, se constată că, procurorul, în rezultatul cercetării judecătorești, a stabilit că probele administrate dovedesc incontestabil că inculpatul Corîsta Ghenadie a săvârșit infracțiunea de tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile, solicitând condamnarea inculpatului în baza art.art.27,186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

De fapt, procurorul participant la judecarea cauzei penale este obligat să mențină pe tot parcursul procesului penal un rol activ, îndeplinind acțiuni eficiente în prezentarea și probarea învinuirii aduse inculpatului, totodată procurorul este persoana care inițiază cereri și demersuri în sensul cercetării probelor, modificării învinuirii. Este inadmisibilă aducerea neîntemeiată de noi capete de acuzare în procesul judecării cauzei penale, însă, este la fel de inadmisibil ca reprezentantul acuzării de stat, care descoperă în cadrul procesului penal noi circumstanțe incriminatoare, să nu poată aplica pârghiile justiției pentru calificarea corectă și echitabilă a faptelor comise de inculpat. În acest caz s-ar încălca dreptul la un proces echitabil al părții vătămate și al societății, care acuză persoana prin intermediul procurorului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal referindu-se la erorile judiciare care pot duce la casarea unei hotărâri judecătorești, specifică că simpla considerare a faptului că investigația în cauza deferită judecării, în opinia uneia din părți, a fost incompletă și părtinitoare, nu poate prin ea însuși, în absența erorilor judiciare sau a unor încălcări serioase a procedurilor judecătorești, erori evidente în aplicarea dreptului material sau procesual, să determine instanța de recurs să caseze soluția instanței de apel.

La caz, instanța de recurs își însușește concluziile instanței de apel, considerând că constatările acesteia sunt fundamentate în fapt și în drept pe actele cauzei, fiind ample prezentate în hotărârea recurată argumentele care au dus la adoptarea soluției prin care Corîsta Ghenadie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 186 alin.(2) lit. d) Cod penal. În cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție. (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

În consecință, Colegiul penal reține că la judecarea cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea apărării, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Corîsta Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Corîsta Ghenadie xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 ianuarie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac